

Obrázky

z Vratislavic nad Nisou

MAREK ŘEHÁČEK

*Vratislavickému
koupališti vévodila
betonová skákací věž
a skokanské posty
pro závody;
obojí padlo za oběť
poslední velké rekonstrukci
v 80. letech 20. století
Archiv Ondřeje Marčáka*

Starý snímek zprostředkovává téměř neuvěřitelný pohled na koupaliště v holých lukách a polích nad potůčkem ještě bez olší. Travnaté kaskády bývaly tehdy prosluněné po celé délce koupaliště.

Archiv Ondřeje Marčáka

V 50. letech 20. století bylo již koupaliště, nazývané častěji PLOVÁRNA, značně zarostlé. U bazénu pro neplavce stála skluzavka ze svařených trubek, na níž si každý před sklouznutím musel ručně napumpovat vodu.

Archiv Ondřeje Marčáka

Plavčík Rudolf Pršala se svým motocyklem značky Stadion působí na snímku před domkem správce jako jakýsi následovník slavného pana Důry z Rozmarného léta. Je vidět, že v 50. a 60. letech 20. století si koupaliště ještě uchovalo značný kus romantické předválečné atmosféry.

Archiv Ondřeje Marčáka

Legendární plavčík Pršala měl dvojče, bratra Roberta. Zatímco Rudolf působil ve Vratislavicích, Robert se usadil kousek od Vídně. Když se jednoho dne sešli u domku správce plovárny, byli k nerozeznání.

A mezi ně si přisedla holčička Hanka...

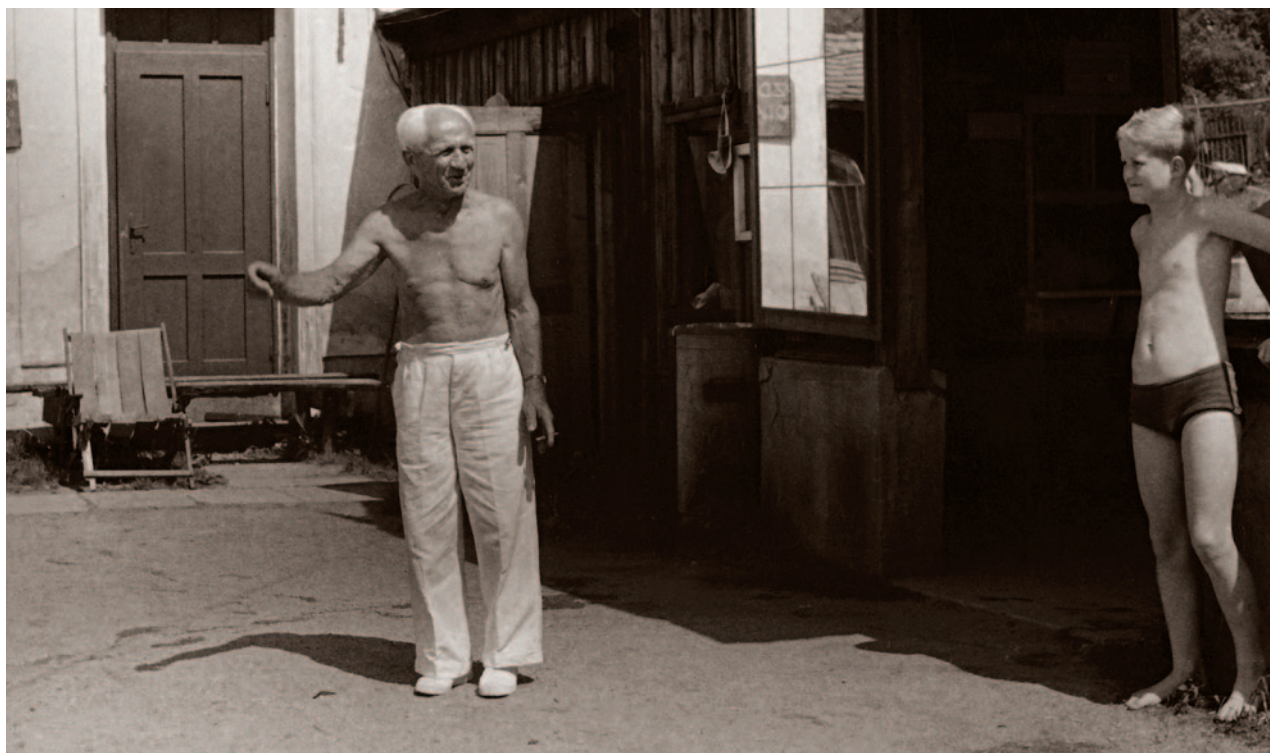
Archiv Ondřeje Marčáka

K letní náladě koupaliště patřila hudba. Z gramofonu umístěného v dřevěné pokladně se linuly písně jako Včera neděle byla či Dva modré balónky.

Mezi songy se pak ohlašoval prodej zmrzliny či limonád.

Archiv Ondřeje Marčáka

Plavčík Pršala u starého vchodu na plovárnu. Původní vchod s pokladnou byl v dřevěné přístavbě až u správcovského domku. Půjčovaly se zde deky a ručníky, ale také míče, nafukovací kruhy a pálky na ping pong.

Archiv Ondřeje Marčáka

Koupaliště bylo vždy především eldorádem vratislavických dětí; řada z nich si tu celé léto hrála, mnohé se zde naučily plavat. A nejen to: maminka Ondry Marčáka vzpomínala, jak v zadním bazénku jako děti pozorovaly i přeměnu pulců v žabičky.

Archiv Ondřeje Marčáka